

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanja na dom računa se po 10 kr. za meec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr. če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravništvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“.

Upravništvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo uljudno vabimo na novo naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim je potekla koncem meseca naročnina, prosimo, da jo o pravem času ponové, da pošiljanje ne preneha.

„SLOVENSKI NAROD“

velja za Ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom

Za vse leto	13 gld. — kr.
„ pol leta	6 „ 50 „
„ četrt leta	3 „ 30 „
„ jeden mesec	1 „ 10 „
Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec, 30 kr. za četrt leta.	

S pošiljanjem po pošti velja:

Za vse leto	15 gld. — kr.
„ pol leta	8 „ — „
„ četrt leta	4 „ — „
„ jeden mesec	1 „ 40 „

Naročuje se lahko z vsakim dnevom, a h kratu se mora poslati tudi naročnina, drugače se ne oziramo na dotično naročilo.

Upravništvo „Slov. Naroda“.

Deželni zbor kranjski.

(VII. seja dne 30. decembra 1886.)

Poročilo deželnega odbora o stoletnici deželne bolnice izroči se finančnemu odseku.

Dr. vitez Bleiweis-Trsteniški poroča v imenu finančnega odseka o proračunu bolnišnega, blazničnega, porodiškega in najdeniškega zaklada za l. 1887. A) Bolnišni sklad ima potrebščine 59.303 gld. 72 kr., zaklade pa 11.707 gld. 9 kr., torej primanjkljaja 47.596 gld. 63 kr., ki se ima pokriti iz deželnega zaklada.

Izvestitelj priporoča, naj bi deželni odbor primariju na kirurški oddelku priporočal, naj ne rabi toliko antiseptičnih obvezil, marveč le pri težkih ranah, kajti stroški za obvezila so za 1000 gld. večji, nego vsa druga zdravila za vso deželno bolnico.

Dežman pravi, da so antiseptična obvezila ne obhodno potrebna, le njim je pripisovati, da so izmej tolikih ranjenih le štirje umrli.

Dr. Vošnjak naglašja, da stroški za antisep

tična obvezila naraščajo vsako leto za 500 do 600 gld., dasi je zmirom isto število ranjenih. Tolika poraba je le strašanska potrata. Na Dunaji v bolnici na Wiednu, ker imajo ravno toliko bolnikov na kirurški oddelku, se niti tretjina od tega ne porabi, kar v Ljubljani. Saj se pri manjših ranah rabijo lahko druga obvezila.

B) Blaznični sklad ima potrebščine 44.715 gld. 40 kr., zaklade 9383 gld. 51 kr., torej primanjkljaja 35.331 gld. 89 kr., ki se ima pokriti iz deželnega zaklada. Pri tej svoti priporoča poročevalec dr. vitez Bleiweis-Trsteniški naj se dovoli za zgradbo zimske kopeli (bassina) za blazne 800 gld. Za to nizko vsoto se bode kopel dovršila le zategadelj, ker se bodo blazni sami kot delavci uporabljali. Zbor predlogu pritrdi. C) Porodniški sklad ima potrebščine 5920 gld. 72 kr., zaklade pa 945 gld. 60 kr., torej primanjkljaja 4975 gld. 12 kr., ki se ima pokriti iz deželnega zaklada. D) Najdeniški sklad ima potrebščine 3883 gld. 19 kr., zaklade pa 333 gld. 20 kr., torej primanjkljaja 3549 gld. 99 kr., kateri se ima pokriti iz deželnega zaklada. Vse proračune deželni zbor odobri.

Poslanec profesor Šuklje poroča v imenu normalno šolskega zaklada in nasvetuje:

1. Proračun normalno-šolskega zaklada za l. 1887. s potrebščino . . . . . 265646 gld. 66 kr. z zakladi . . . . . 21469 „ 40 „ in s primanjkljajem . . . . . 244177 gld. 26 kr. ali v okrogli svoti . . . . . 244200 „ — „ se odobri.

2. V pokritje tega primanjkljaja pobirala se bode l. 1887 10% naklada na celo predpisano svoto vseh neposrednih davkov, tedaj zlasti od rednega zneska z vsemi državnimi prikladami vred pri zemljiškem, pri hišnorazrednem in pri davku od hišnih najemščin. pri pridobitini in dohodkarini po vsej deželi. Nedostatek v znesku 103.600 gld., kateri se potem še pokaže, naj se pokrije iz deželnega zaklada.

3. Deželnemu odboru se naroča, pridobiti sklepu pod točko 2. Najvišje potrjenje.

4. Dovoljuje se, one potrebščine normalno šolskega zaklada za l. 1886, katere so nastale vsled veljavnih naredeb deželnega šolskega sveta in deželnega odbora, pokriti iz blagajničnih ostankov leta 1886.

V glavni razpravi poprime prvi baron Apfaltrern za besedo, ter toži o mnogih troških za ljudsko šolstvo, kajti danes potrebuje se za isto vsega vkupe 261.000 gld., ne da bi se računile ogromne vsote, katere imajo občine za šolske zgradbe in za stvarne potrebščine ljudskih šol, tako da se proračun normalno-šolskega zaklada z orjaškimi stopinjami bliža ogromni potrebščini 300.000 gld. in le malo let bode še preteklo, pa bomo imei to vsoto na rovaši deželnega zaklada. To je za deželo res ogromna zahteva. Vprašanje pa nastaja, je li ljudsko šolstvo, za katero davkoplačevalci toliko žrtvujejo, tudi svoji nalogi popolnem kos? Govorniku se zdi, da temu ni tako. Le mala peščica ljudskih šol ustreza namenu. Njemu se zdi, da se preveč hrepeni po višjih stanovih, da se v srednje šole silijo krogi, ki neso za to poklicani, ki nimajo niti zmožnosti in sredstev za to, in baron Apfaltrern se boji, da se bode ustvaril takozvani inteligentni proletarijat, ki ne bode imel prostora ne v šolah, ne v uradih. Kranjska dežela toliko blagoslovljena po davkih in raznih prikladah, pač nema poklica, vzrejati tak znanstveni proletarijat, kateri ne bode našel nikjer službe. Iz tega razloga priporoča Apfaltrern le jednorazredne ljudske šole, svari pa, da bi se obstoječe razširile. Šolska deca se jako malo uči v sedanjih ljudskih šolah za kmetško življenje. Slabo se nauči brati in pisati, o računstvu pa še govora ni. Apfaltrern potem nadaljuje, da se mora vsak patrijot žalostiti, ako opaja vedenje šolske mladine srednjih šol pri Anastazija Gruna svečanosti. Taki izjavi surovosti, ki so se tu pokazali tudi po preiskavi, so res sramotni. Sploh pa se ne ozira nič na želje prebivalstva sosebno kmetškega. Ono je spoznalo in še zdaj odločno zahteva, da se njih deca v šoli tudi nemški uči. Torej je sveta naloga deželnega zbora, kateri vender v prvi vrsti razpolaga z novci kmetovalca, da se ozira tudi na istega toli opravičene težnje radi nemškega pouka. Pa seveda narodna stranka obdala je kranjsko deželo krog in krog s kitajskim zidom, in žalibog se ni doslej posrečilo razrušiti ga niti na jedni strani. Baron Apfaltrern pravi potem, da ne nasprotuje slovenskemu jeziku, da pa slovenski poslanci ne koristijo narodu, ako se tako branijo nemščine, ter navaja v izgled Poljake, ki se tako silno zavzimajo za nemški jezik. Nemška meščanska šola v Krškem

LISTEK.

Undina.

(Spisal André Theuriert; poslovenil Vinkc.)

I.

(Dalje)

Gotovo bi bile zale dame iz Toursa, katerim je v svojih lepših dneh dvoranil, lepega Norberta de Lislea, kateremu je svoje dni bilo njih sree, jedva zopet spoznale v njegovej selskej nošnji. Nekdanji lahkoživec se je bil popolnem prelevil iz svoje sijajne oprave. Kot sin velikega veleposestnika bil je gospod de Lisle, nekaj vsled svoje dopadljive vnanjosti, nekaj vsled pokroviteljstva sorodnikov žene svoje, imenovan nadzornikom žrebišč, ter je dvajset let na rodovitnej Tourenskej zemlji živel veselo življenje. A vsled nekega prešernega čina je bil odstavljen ter primoran vrniti se v Auberive, kjer je moral skromno živeti ob ostankih svojega imenja. In tu se je najedenkrat izpremenil. Svojstva champanjskih kmetov, zmirom le na pol pri-

krivana od pariškega lošča, so se zopet jasno pojavila. O prvej nezgodi se je hitro vzbudila kmetška njegova premetenost, ustrašila ga je podoba pomanjkljive starosti in pričel je računati in štediti. S pomočjo kakega dninarja je sam opravljal svoja polja, ne sramujoč se, na trgu v Langresu sam prodajati žita in živino svojo. Od starih navad njegovih ni ostalo družega, kot rezek glas, ošabno vedenje in jako določno nagnenje k lovu, ali bolje k zverokradstvu, kajti zli jeziki so trdili, da mnogo rajši lovi po državnih gozdib, nego li po lastnem skromnem lovišču.

Ko je bila njegova živina napasena, vrne se gospod de Lisle v kuhinjo, v katerej je bila Celina mej tem prižgala luč ter pogrnila mizo. Kljub svojim petdesetim letom in pričenjajočej debelosti bil je še brdek mož, visok, močan, dobro vzrasel, živahnih oči, orlovskega nosu in lepih zob pod nekoliko že osivelimi brkami. Videlo se je iz njegovega glasu in iz vsega bitja njegovega, da je imel v svojej mladosti srečo pri ženskah. Sedel je poleg kamina v naslonjač obledelega vezanja. Antoinetta ga poljubi ter potem zasede staro mesto svoje na

nizkem stolu. V sredi je sedela „Lepotica“, psica gospoda de Lislea, na zadnjih nogah ter pol pozornosti svoje obračala na mlado gospico, pol pa na kadeči se lonec, v katerem se je kuhalo kosilo. „No, malička,“ pravi gospod de Lisle Antoinetti, „niti tega ne vprašaj, kaj je novega v mestu?“

Antoinetta malomarno zmaje z glavo in oče nadaljuje: „Prvič sem srečal Evonyma, ki obeduje pri sodnikovih ter potem pride k nam. Drugič pa je došel novi gozdar.“

„Ah,“ veli deklica, zadržujoč se v zevanju, „je li tak, kakor prejšnji? Ali kolne pri vsakem stavku? Ali tudi za njim vedno leta druhal umazanih psov, ali tudi igra l' hombre?“

„Vse to ti bodem povedal zvečer. Pojdem v krčmo, kjer je izstopil, in ako mi bode všeč, povabim ga, naj nas obiše. Z gozdarji mora biti človek zmirom priljuden.“

Celina, ki je pripravljala juho, je tiho godla.

„No, to bo lepo!“ govorila je skozi zobe. „Saj itak dovolj dolgočasnih ljudij prihaja semkaj. Bolj pametno bi bilo, da bi Antoinetto uvedli pri gospe notarjev ali v kakej drugej poštenej hiši. To bi

hoče se sedaj, komaj da je ustanovitelj zatisnil oči, tudi posloveniti. Že se pripravlja velika vrsta, prava črna vojska prošelj in peticij od občin okraja krškega, da bi nemški jezik v tej šoli stal v kotu, postal prava pravcata „Aschenbrödel“. Finančni odsek stavi danes po profesorji Šukljeju nasvet, naj se dovoli za pouk v drugem deželni jeziku „ubornih“ 600 gold. in zakaj, zato, da bi se Kočevci poslovenili. (Glasen smeh in oporekanje.) „Narodni šoli“, slovenskemu „Schulvereinu“ (glasen smeh), dovoli se leto za letom 100 gld., Bog obvaruj, da bi Nemci zahtevali jednako podporo za nemški „Schulverein“. (Klici: Ni isto!) Seveda je to malostna vsota, a slabo je uporabljena. Ako donša kranjsko prebivalstvo tolike žrtve za ljudsko šolo, naj bi bil v njej nemški pouk pač tako urejen, da bi si Kranjci tudi izven dežele mogli služiti svoj kruh. (Nemci kličejo: Bravo!)

Deželni predsednik baron Winkler pravi, da ima kot načelnik deželnega šolskega sveta marsikaj popraviti, kar je predgovornik trdil, kajti predgovornik je popolnem napačno tolmačil obstoječe odnose. Kar se tiče jednorazrednih ljudskih šol, bil je deželni šolski svet zmirom odločno tega mnenja, da naj se iste ustanovljajo le ondu, kjer so v istini potrebne in da se razširijo le v krajih, kjer je to neobhodno potreba. (Dalje prih.)

Kranjski zemljišno-odvezni dolg.

Spisal deželni poslanec dr. A. Mosche. (Dalje.)

Po §. 19 tega patenta porablja se gotovina, ki je na razpolaganje v poplačanje glavnice, za odkup izdanih obveznic po določenem plačilnem načrtu. Glede tega tukaj omenjenega izžrebovalnega načrta določuje se v ukazu ministerstva notranjih zadev, finančnega in justičnega ministerstva z dne 31. julija 1855 drž. zak. št. 136, ki se je izdal na podlagi Najvišjega sklepa, tedaj z veljavo zakona, in ki ustanovlja način odkupa zemljišno-odveznih obligacij:

„Izžrebovanje izdanih zemljišno-odveznih obligacij pričetni se ima v zgoraj imenovanih kronovinah dne 30. aprila 1856 ter se mora takoj skozi štirideset let poluletno vsacega 30. aprila in 31. oktobra nadaljevati. Izrečno pa se si pridržuje odkup v krajši dobi, kakor štiridesetih letih.“ (§. 2 ukaza.)

Deželni odbor obrača se dalje, ne odpovedovaje se na podlagi deželnega reda pravici, da deželni zbor odločuje o izžrebovanji in poplačevanju zemljišno-odveznega dolga, do posestnikov obligacij, rekoč:

„Pa tudi s stališča koristi, iz financijelnega stališča posestnikov zemljišno-odveznih obligacij, ne more veljati nikakoršen pomislek. Kajti po prej navedenem §. 19 patenta z dne 11. aprila 1851 mora se pri obveznicah, ki se brez prijave v poravnanje izžrebujejo, izplačevati posestnikom premija 5 odstotkov nad nominalno vrednost. Denarni kurz zemljišno-odveznih obligacij znaša pa že dlje časa 109 gl. avstr. velj. (za 100 gl. starega denarja)

Glede na prej omenjeno določbo izplačati se mora pri povračitvi razven nominalne vrednosti v znesku 100 gl. starega denarja = 105 gl. — kr. a. v. premija 5 odstotkov, t. j. . . . 5 „ 25 „ „ „ „ „ „ „ 110 gl. 25 kr. a. v.

bilo bolj zdravo za njo, nego da požira tobakov dim ter posluša neprimerne razgovore.“

„Molči, klepetulja!“ zavrne gospod de Lisle, „tvoje opombe so neprimerne. Brigaj se za svoje stvari in juhe nama daj!“

„Tukaj je!“ mrmra Celina ter jezno postavi na mizo juho, ki je z jedjo iz koštrunovega mesa in repe delala vse kosilo.

Sedeta za mizo. Antoinetta je jedla brez slasti; gospod de Lisle je vse pogoltnil. Ravno ko si je še poslednjo kupico natočil do vrha, oglasi se psica.“

„To je gospod Evonyme,“ veli Celina. „Leptica ga je ovohala.“ Naglo odpre došlec duri in ta ustopi mej veselim kretanjem Celine in Leptice.

Evonyme Ormancey je bil jak dečak pri tridesetih. Plavi lasje in brada, rožnoba koža in mokre modre oči dajale so njegovemu obrazu otročji in dobrodušen izraz. In res mu je bila še svoja tista naivnost zlate dobe, če prav je bil po rojstvu in odgoji Parižan. A bil je plah Parižan ter se je bil zatekel v gozde, da bi mogel nemoten streči svoji nagnenosti do sanjarjenja in pohajkovanja. Obdar-

za vsakih 100 gl. starega denarja v obligacijah. Posestnik obligacij dobi torej pri povračitvi 1 gl. 25 kr., oziroma 1:19 odstotkov več, kakor pri prodaji na denarnem trgu. Pri tem je treba še omeniti, da za zemljišno-odvezne obligacije prav za prav ni trga in da se promet s temi tako izvršuje, da se obligacije deželni upravi v nakup ponudijo in da jih ta tudi kupi, ker je nakup glede na kurz za-njo ugoden.“

Mutatis mutandis veljati more vse to tudi za Kranjsko in njeni zemljišno-odvezni dolg.

Nižjeavstrijski deželni odbor preide potem na financijelni učinek popolnega poplačanja zemljišno-odveznega dolga z deželnim posojilom.

Od dne 1. januarja 1888 15,146.082 gld. znašajočega zemljišno-odveznega dolga pokriti bi se imel s posojilom le del v znesku 9,400.000 gl.

Za to posojilo namerava deželni odbor izdajo deželnih obveznic, in sicer 4% njih dohodnini podvrženih po kurzu 85—90, ali 4½% njih po kurzu 93—98, ki bi mu dajali mej 11,060.000 gld. — 9,600.000 gld. spreminjajočo se nominalno vrednost.

Financijelno oskrbovanje zemljišno-odveznega dolga zahteva do inkluzivno 1895 potrošek v znesku 21,730.000 gl., v kojega pokritje se mej drugim predlagata tudi 2%, reci dva odstotka deželne naklade do inkluzivno 1895 v skupnem znesku 5,254.000 gld.

Letne zneske v namen poravnania deželnega posojila izračunja deželni odbor, in sicer po zgorajšnjem kurzu mej 485.780 gl. do 514.846, ter sklepa, da se vsled dovoljenega pokritja z družimi dohodki pri tem lahko 2% zemljišno-odvezne deželne naklade opustita, „vsled česar bi se olajšanje davkoplačevalcem za znesek 650.000 gl. in v času do 1895 za verjetni znesek 5,254.300 gl. doseglo.

Te transakcije bi deželi omogočile, da si prihrani znesek, „ki bi na vsak način zadostoval, da se z njim obrestovanje in amortizovanje posojila za regulovanje reke Vidnja poplačuje“, — ne da bi se davkoplačevalci obremenili.

Analogija mej temi in našimi razpravami je očitna.

Tudi mi smo kazali na leten preostatek, ki naj bi se z znižanjem 16% ne zemljišno-odvezne naklade na 12% no dosegel in ki naj bi se — res da ne, kakor se je od neke strani najvno menilo, s tem fruktifikoval, da bode davkoplačevalec pri tem prihranjen novčiče v hranilnico nosil, — pač pa si v poravnavanje obrestovanja in amortizovanja posojila v produktivne namene porabil.

V nekako zadoščenje nam je, da se je v skoro ravno istem času z našim predlogom tudi drugod pokazala potreba, da se delovanje deželnih uprav prestavi s tal sterilne administracije na polje produktivitete, ter da so si tudi drugod izmislili pripomoček, kateri smo tudi mi nasvetovali. To nam deloma hladi bolečino, katero nam je finančni politik Ljubljanskega „Wochenblatta“ napravil s tem, da je naše razprave imenoval „konfuzne“.

Po poročilu nižjeavstrijskega deželnega odbora se nam dozdeva, da se hoče v konvertovanje dolga potrebna finančna operacija z deželnim posojilom izvršiti, kar bi imelo za pogoj, da bi se morala kaka banka v ta namen uporabiti.

jen z živim čuvstvom in delavno domišljijo, imel je v mladih letih svojih lahen literaren polet, ali bodi si, da se je lenoba njegova ustrašila težave začetka, bodi si, da mu je upal pogum zaradi zahtev pariškega življenja, naglo je bil zopet opustil pisateljstvo ter se vrnil v razmišljivo življenje in v samoto, kjer se je nestalni duh njegov bolje počutil. Velik del leta prebil je na pristavi sredi gozda, pol ure od Auberriva oddaljen. V Auberrivu je z nova dobil Antoinetto, koje materina obitelj je bila z njegovo sorodna. Često je zahajal v vrvarsko ulico. Posebno bitje njegovo je zabavalo Antoinetto, in njen oče, vedoč, da je bogat in radodaren, ga je kar najbolje vsprejemal ter ga razglasil za dobrega dečaka.

In on je bil res velik otrok, ki je ljubil glaso, barve in sanjarije. Bil je melanholičen ter je rajši, kakor je sam pravil, reči opazoval s senčne, nego li s svetle strani, a melanholija njegova bila je vedra in zaupljiva. Njegovo srce odpiralo se je brez nezaupanja; po vrsti vsakemu je zaupaval svoje napake in nadeje svoje, kakor tudi lastne in tuje skrivnosti. Kakor Montaigne, najljubši njegov pisatelj, imel je „čudno nagnenost do usmiljenja in do brotljivosti“, in tudi duh njegov ni delal drugega,

V tej točki razločuje se naš projekt od onega nižjeavstrijskega deželnega odbora.

Iz lahko umljivih vzrokov morali smo se v interesu dežele najprvo ozirati na bogato kranjsko hranilnico, koja sumljivo narašča. Neposredovan arangement mej njo in deželo bilo bi po našem mnenju najcenejše sredstvo, da se izvrši finančna operacija, katera je, kakoršnega mnenja smo še danes, v interesu obeh strank. Zaradi tega upali smo se potrkati na vrata kranjske hranilnice. Oficialno je to posredoval kranjski deželni odbor na hranilnično ravnateljstvo, in to je že odgovorilo — predlog odbilo.

Razlogi nam niso znani, to je utrjeni formalni uzroki, ki so ravnateljstvo k temu napotili, ako-ravno nam ta odgovor ni nepričakovano prišel. Na to ne moremo tedaj dalje reflektovati, pač pa smo našli mnogo ugovorov v krogih, ki so hranilnici v bližnjem sorodu in kojim je patrijotična nepristranost dopuščala, da so o našem projektu sodili s stališča deželnega interesa in interesa kranjske hranilnice. (Dalje prih.)

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 4. januarja.

Nemški mestni odborniki v Plznu so mislili, da morajo posnemati nemške deželne poslance, ki so izstopili iz češkega deželnega zbora. Sprli so se nekaj z županom in so izstopili iz mestnega zbora. Nemški listi seveda sedaj kriče o zatiranji Nemcev v Plznu.

„Novij Prolom“ zahteva, da bi se **Galicija** razdelila v dva dela, v poljski in ruski. Ruskim deželnim poslancem priporoča, da bi to stvar sprožili v deželnem zboru. Sklicujejo naj se pa tudi tabori, na katerih se bode narod izrekal za delitev Galicije.

Italijanski poslanci v **tirolskem** deželnem zboru mislijo predlagati, ko pride novi šolski zakon na vrsto, da se za italijanske šole osnuje poseben oddelek deželnega šolskega sveta. O tem se že pogajajo z Nemci. Več nemških konservativnih poslancev je že nekda pripravljenih dovoliti Italijanom v tem oziru, kar želé. Vlada bode pa nekda ugovarjala takej delitvi deželnega šolskega sveta, ker se boji, da bi to bilo le Irredenti v korist.

Vnanje države.

„Budapester Correspondenz“ objavila je brzojavko z Dunaja o **evropskem političnem položaju**, katero je dobila od dobro poučene strani. Brzojavka trdi, da od več strani izražene skrbi zaradi evropskega političnega položaja neso opravičene. Položaj se ni prav nič premenil, odkar se je zaključilo zasedanje delegacij. Vsak dan se pokaže, da vlasti želé miru. V Berlinu si jako prizadevajo, da se odvrne vojna, tako, da se je že skoro mislilo, da se je Nemčija iz miroljubnosti izneverila Avstriji, če tudi se o zvestobi Nemčije dvomi ne more. Avstrija ne želi vojne in je ne bode izzvala, to vedó tudi v Rusiji. Pa tudi Rusija ne mara za vojno, to kaže njeno prizadevanje, da se vsa nasprotja poravnajo diplomatičnim putem. Rusija pa tudi še ni pripravljena za vojno, kajti potrebuje še mnogo časa, da bode dovršila novo organizacijo vojske. Izvestja o premikanji ruske vojske v zahodni in južni Rusiji prihajajo večinoma iz poljskega vira ter so izmišljena. Res je zavladovalo nekako čudno vznemirjenje, a vsi faktorji si prizadevajo, da se ohrani mir.

O vsprejemu **bolgarske deputacije** v Londonu se nadalje poroča, da so bolgarski odpo-

kakor „pohajkoval je, blodil in dvomil“. A mirni njegov skepticizem je imel mehko podstavo mysticizma, kakor potok, ki nekaj časa dere čez ostri kremen, potem pa po mehkih, nežnih zeliščih mirno teče dalje. Izkušal in proučeval se je neprestano, strastno ljubil prirodo ter hoteč jo opisati, razvijal časih malo pregizdavo, vedno pa lastovito zgovornost.

Ko je gospodu de Lisleu stresel roko, dvignil se je ta, zažvižgal Lepotici ter šel ven. Antoinetta in Evonyme sta sama ostala pri ogromnem kaminu, kojega žareče oglje je lahko razsvetljevalo staro, zakajeno in s pohišjem napolneno kuhinjo.

„Nu, vi melanholični pevec,“ veli Antoinetta ter mali nožici svoji pomoli proti žrjavici, „povejte mi kakšno pokopališko povest, ta žalostni dež me je napravil prav za kaj takega.“

„Ne smejte se mojim pokopališčem,“ odvrne Evonyme nezavzet, „stoprav včeraj sem v Viveyu videl jedno, ki je dražestno, ter me je napravilo sanjarskega. Svoje misli sem obširno zapisal v dnevnik.“

Antoinetta se nasmeje. Slovečega dnevnika torej še ni konec? . . . Mislija sem, da ste nehalj pisati vanj.“ (Dalje prih.)

slanci lordu Iddesleighu obširno razložili ves položaj v Bolgariji in mu pojasnili, da ne morejo voliti kneza mingrelskega. Sebranje priznava večina bolgarskega naroda, kar kaže to, da rečno plačuje davke in se je vojaško novačenje mirno izvršilo. Bolgari so se preverili, da je povrat kneza Aleksandra nemogoč, če bi ga tudi najrajši imeli. Prosili so odposlanci angleškega ministra, da bi posredoval pri vlastih, da kmalu dobé novega kneza. Tudi z Rusijo želi Bolgarska živeti v prijateljstvu. Lord Iddesleigh je zagotavljal, da Anglija simpatizuje za Bolgarijo in bode storila za njo, kolikor se ujema z obstoječimi dogovori. Več pa Anglija za Bolgarijo storiti ne more. Priporočal je deputaciji, da naj se Bolgari sporazumejo z vlastmi, ki so v Bolgariji v prvi vrsti interesovane. Da Bolgari s takim odgovorom neso bili zadovoljni, je naravno. Deputacijo je vsprejel tudi permanentni državni podtajnik vnanjega ministerstva. — Po družih poročilih se je deputacija v Londonu preverila, da se sme Bolgarija zanašati na Anglijo. Tudi povrat kneza Aleksandra bode Anglija podpirala. Angleški minister je svetoval, da naj počakajo še z volitvijo kneza, ker čas za povrat Battenberžanov sedaj ni ugoden.

„Novoje Vremja“ je izvedelo, da je v **Bolgariji** vse pripravljeno za vsprejem Battenberžana. Ta list dvomi, da bi se Berolinski kongres še mogel ponavljati za Rusijo. Nemčija mora podpirati Rusijo, ker sicer bi se slednja zvezala s Francozi. „Svjet“ pa misli, da bode prišlo do vojne, akoravno si Nemčija prizadeva spraviti ruske in avstrijske interese na Balkanu. Taka sprava ni mogoča, na Balkanu more go-podovati samo Rusija ali pa samo Avstrija. Ako se odlašaja vojna, pridobi Nemčija časa, da poprej obračuni s Francijo, ki bi bila jedina zanesljiva zavveznica Rusije. — Gadban efendi se kmalu vrne v Sofijo. Sporazumil se je s Karavelovom in Slavejkovom, da bodo vzajemno delali za kneza mingrelskega.

Rusija bode vojsko zdatno pomnožila. Lani je nabrala 380.000 vojaških novincev, mesto 260.000, kakor prejšnja leta. Iz tega se razvidi, da se Rusija pripravlja na vse slučaje. Ruski listi jako vojvito pišejo. „Novosti“ mislijo, da se vojna začne še pred 1. aprilom. Rusija sedaj ne more ničesar prijenjati, ker bi to nasprotovalo njenej časti in nje nim koristim. Na Nemčijo se Rusija ne more dosti zanašati, ker Nemčija bode nazadnje le potegnula z Avstrijo. „Novoje Vremja“ misli, da je zginito vsako upanje, da bi se ohranil mir, ker Battenberžan zopet prihaja na površje. Slovanofilski listi svari Rusijo pred zvezo s Turčijo, kajti slednja bi se utegnila izneveriti.

Turški veleposlanik Šakir paša, ki se je vrnil na svoje mesto v Peterburg, nesel je carju sultanovo lastnoročno pismo, kakor se poroča „Pol. Corr.“ iz Carigrada. Turška vlada še vedno hoče podpirati rusko politiko in se za angleška pretenja nič ne zmeni.

Belgijski delavski kongres, ki je o Božiči zboroval v Bruselji, bil je obilno obiskan. Prišlo je bilo nad 800 odposlancev raznih delavskih društev. Socijalistična stranka je v Belgiji vedno močnejša. Poslednjih šest mesecev je število članov delavskih društev pomnožilo se za 30.000. Sedaj imajo vsa delavska društva nad 140.000 članov. Kongres je mej drugim tudi sklenil, da bode smel generalni svet naložiti na vsacega člana po 5 centimov davka na dan za podporo štrajkujočih. Druge sklepe delavskega kongresa smo nedavno naveli.

Dopisi.

Na Dunaji 2. januarja. [Izv. dop.] (Vojna zavoljo dragega miru?) Znani L. pl. Stein, upokojeni profesor narodnega gospodarstva na Dunaji, ki jako veliko zna, a v novejši dobi tudi jako veliko časnikari, priobčil je pred kratkim v „Münch. allg. Ztg.“ članek, v katerem slavo poje Moltkeju in njegovej zgovornosti. Povod slavo-spevu dal je zadnji Moltkejev govor v državnem zboru nemškem. L. pl. Stein govor preiskuje, potem pa z njim dokazuje, da je vojna opravičena, da celo potrebna — ako se mir z večjimi stroški vzdržuje, kakor bi jih pa prouzročila vojna. On mej drugim pravi:

„Prav naravno in samo po sebi je umevno, da se državni dolgovi dovoljujejo zaradi vojne; ali resna stvar je, dolgove delati v pravilnej progresiji, tako da se vojna zavira. Jaz ne bom več svoje hiše zavaroval, če svoje premije ne bom več plačati mogel; ali jaz moram, ker me tedaj požar utegne popolnem uničiti, v svojem obupu obrniti se zoper ti-stega, ki bi rad požar zanetil, delajoč dolgove, da bi drugemu mir kalil, pa mu po vojni odkazal poplačati stroške.“

Zanimiva misel slovečega duhoviteža in prav iz srca vzeta nemškemu feldmaršalu! Ali pod zanimivo odejo vidi preprosto oko nekaj smeti. Kedaj bi se dala obrazložiti — ne opravičiti! — vojna, ki bi se pričela z namenom, da se tako konec stori večnemu naraščanju vojaških in orožnih stroškov v Evropi? Mi menimo, da to le tedaj, če bi se dalo

z gotovostjo pričakovati, da bodo po vojni res vse države znižale svoje izdatke za orožno silo. Novejša zgodovina pa uči, da kaj takega pričakovati ni. Za zadnjih trideset let so po vseh vojnah vse države svoje izdatke za vojsko in brodovje neznansko pomnožile; zadnjič Nemčija in Avstrija po vojni 1866. leta; Francija in Nemčija po vojni 1870. leta; Rusija in Turčija po zadnji balkanski vojni. Moltke in Stein sta mislila na vojno mej Nemčijo in Francijo. No, če bi sedaj mej tema zavoljo prenapetih vojaških sil navstala vojna, jako je dvomljivo, da bi se potem vojaška sila tu pa tam znižala. Prilika o moži, ki bi rad požar zanetil, tedaj ni umestna. Prvič se ne neti le na eni strani, ampak na obeh; drugič pa bi potem, ko bi bili tisti uničeni, ki sedaj netijo, namesto njih nastopili drugi, ki bi takisto delali. Zgodovina tedaj kaže, da se preoboroženi mir ne da odpraviti z vojno. Če pa je sedaj Nemčija vendar začela misliti in propagovati za tako krvavo medicino, s tem le kaže, da je sama stvari do vrhunca pritirala. Čudno, da se noben Nemec ne vpraša, kdo je neznosno preoboroženo prouzročil. Saj bi si lahko odgovoril, da take peze Evropa ni poznala, dokler se v njenem osrčju ni ugnezdila ošabna — nemška država, ki se malo briga za politične meje, kadar vidi, da je sosed slabši mimo nje.

Iz Gorice 1. januarja. (Pravda o mitri končana. — Na čuden način izginila. — Ljudska kuhinja. — Čitalnica.) Čitatelji „Slov. Naroda“ se bodo izvestno še spominjali poročila o prepiru, sme li Goriški prost mitro nositi, ali ne, Prepir o tej zadevi razburil je bil duhove v nenavadni meri, posebno pa so se nekateri nepoklicani gospodje s tako gorečnostjo zadeve poprijeli, da se je bilo bati škandalov celo v cerkvi. Toda stolni kapitel se ni udal in zahteval je, da se to vprašanje reši na merodajnem mestu. Gospod prost je bil tudi brez mitre do božičnih praznikov. Isti dan je pa zopet nosil mitro, ker mu je prišlo v to dovoljenje iz Rima s pogojem, da plača predpisano takso. To vprašanje bi bilo torej rešeno, da bi le tudi gospodje, ki so se zanj toli zanimali, sedaj in v bodoče kazali svoje zanimanje za mitro s tem, da bi marljivo hodili gledat, kako lepo gospodu prostu pristuje.

Na čuden način izginila je v bližnjem Ločniku 22. decembra neka Doroteja Bressan. Navedena je 54 let stara in omožena, živela je z možem vedno v miru in zadovoljstvu, noben prepir ni kalil njijinega zakonskega življenja. Imenovanega dne sedela sta mož in žena popoldne na ognjišči za ognjem, kar se žena vzdigne in odide; mož je mislil, da gre ven po kakem opravilu, toda žena se ni več vrnila, nihče je ni videl, nobeden ni vedel o nji povedati kam bi bila šla. Iščejo jo po vasi, po okolici, povsod, — vse zaman. Soprogo odšel je na Kanalsko, ter jo je tam povsod iskal osem dnij, a tudi to je bilo brezuspešno, obupan vrnil se je domov v Ločnik. Jedno uro po njegovem prihodu pripelje se pred njegovo hišo navadna „kareta“, na nji so bile tri osebe in mej temi toli iskana žena. Siroti si je bilo pričelo mešati v možganih in v takem stanju tavalja je okolu, Bog zna kod; še le v sredo 29. t. m. spoznal jo je mlinar Grojnski na potu, ko je hotela v Št. Ferjan. Mlinar jo ustavi ter odpelje v Ločnik k žalujočemu soprogu.

Goriško mesto napreduje v vsakem oziru, širi se s tako naglostjo, da ga ne spozna, kdor je je še pred dvajsetimi leti videl, zida se mnogo in na vseh straneh. V mestu je mnogo zavodov in družeb, ki skrbijo in delajo v to, da se siromakom pomaga ter jim njihov žalosten položaj olajša. Z novim letom otvori se tu nov zavod te vrste, namreč ljudska kuhinja; veliki plakati naznanjajo to danes po mestu. Cena jedilom bode primerno nizka; juha, meso in prikuha s kruhom vred stoji 19 krajcarjev. Ako bode udeležitev obilna, zniža se cena nekoliko. Namen je plemenit, podjetje v dobrih rokah, a žal da se je prikazala razlika v mnenju že pred začetkom poslovanja. Predsednica je hotela odpreti kuhinjo slovesno in s pompom, a odborniki so temu nasprotovali, češ, da ni to spodobno takemu podjetju; vendar se je nadejati, da ostane ta razlika v mnenju, ki se je pokazala v prvem početku, brez slabih nasledkov.

Naša Čitalnica bode imela v dan sv. treh kraljev zopet občni zbor, da se voli nov odbor, ker se je bila volitev pri prvem občnem zboru ponesrečila. Živahnost pri zadnjem občnem zboru je bila velika in zanimanje za različna mesta v odboru veliko, kar je vse hvale vredno. Toda prav bi bilo, če bi kdo

hotel priti v odbor, da bi to javno povedal, ne pa za hrtom delal, ker tako postopanje pouzročuje nevoljo, sumničenje tega ali onega in naposled neslogo, ki je največja neprijateljica društvenemu življenju.

Domače stvari.

— (VIII. seja kranjskega deželnega zbora) trajala je danes do 1. ure popoldne. Razpravljal se je o nasvetih deželnega odbora zaradi razširjenja prisilne delavnice in sklenilo, da se za zdaj ne razširi, da se usliši prošnja trgovinske zbornice in obrtnega društva, da se bodo obrtna dela izdelovale le za deželne in dobrodnele zavode v obče pa se izdelovale le take stvari, ki ne bodo obrtnikom Ljubljanskim v škodo. Pri tej razpravi unel se je jako obširen razgovor mej Ljubljanskim županom g. Grassellijem, Dežmanom in poročevalcem Luckman-om zaradi poročila deželnega odbora in finančnega odseka, ki mestno občino Ljubljansko dolži, da kakor pri prodaji mestnega posestva za razširjenje delavnice, tako tudi pri porabi mestne bolnice za kolerozne ni kazala nič kaj prijaznosti (Entgegenkommen) nasproti deželi. V obeh slučajih je župan Grasselli izvrstno in temeljito zavrnil neosnovane napade. Odboril se je potem zaklad prisilne delavnice, gospej Franciški Drenik dovoli se za njenih troje otrok po 50 gld. na tri leta. Prošnja pomočnih paznikov za povišanje plače se izroči deželnemu odboru, da o njej skupno s prošnjo definitivno nastavljenih paznikov v prihodnjem zasedanju poroča. Društvu „Narodna šola“ dovoli se podpore 100 gld. in dovolijo se potrebne vsote za popraviljanja poslopja na Grmu, za nakup vinograda, gospodarskega orodja in živine za deželno vinarsko in sadjarsko šolo v Grmu. Prihodnja seja je v soboto. Deželni glavar je opominjal odseke, naj pridno delajo, da bode mogoče s pripravljenim gradivom imeti pogostejše seje. Posebno upravní odsek naj bi se podvizal.

— (Božičnica katoliških rokodelskih pomočnikov) na novega leta dan zvečer pokazala je zopet, kako priljubljeno je to prekoristno društvo, in s koliko izredno skrbljivostjo deluje predsednik, duhovni svetnik profesor Gnjezd a, za društva napredek in omiko društvenikov. Božičnico, ki je bila 32. in zadnja v knežjem dvoru, počastil je župan Grasselli, prelat dr. Čebašek, kanoniki Jeran, Zamejec, dr. Kulavic, Križnar, prof. Marn in mnogo odličnih meščanov in mešank Ljubljanskih, tako da je imel prof. Gnjezda pač prav, da so sedanji prostori pretesni, da se pa drugo leto, ako Bog dá, vidimo v velikih prostorih novega društvenega poslopja. Prelat kanonik dr. Čebašek govoril je potem v prav mikavnem govoru, kaj da je staro leto prineslo katoliškemu rokodelskemu društvu, kaj Slovencem sploh. Posebno se je las-kavo spominjal delovanja društva sv. Mohora katero je vsem prav iskreno priporočal. G. prof. Marinko pozdravil je društvo, kot načelnik rokodelskih pomočnikov v Rudolfovem, kar se je z velikim veseljem odobraval. Pelo, deklamovalo, igralo in govorilo se je izključno slovenski. Pelo se je dobro, deklamovalo isto tako, a igralo se je izvrstno. Po g. Kržiči spisana izvirna igra: „Zgubljena suknja“ ima mnogo dovtipov in smehu bilo je v izobilji. Posebno izvrstno igral je „Italijan“. Društvo rokodelskih pomočnikov sme na zadnjo božičnico v knežjem dvoru pač ponosno biti.

— (Krähwinkel na Bolgarskem.) Mesta Sofija, Ruščuk in Tirnova imenovala so grofa Julija Andrassyja častnim meščanom.

— („Národna šola.“) Povodom novega leta javljamo slovenskemu občinstvu veselo vest, da se je pričelo v pisateljskih krogih živahno delovanje za „kujznico za mladino“. Mnogo pisateljev je naznanilo odboru svoja dela, in tudi naši najodličnejši pesniki neso odrekli svojega delovanja. Oni gg. pisatelji, ki še neso določno naznanili svojih proizvodov ali kateri še neso na poziv odgovorili, so prošeni, da odboru javijo, kaj so ukrenili.

— (Zagrebčani točni davkoplačevalci.) Pred dvema tednoma bilo je v Zagrebu še 10.000 gld. državnega davka na dolgu. Mestna davkarija je v tem kratkem času ves ta zaostanek, po vrhu pa še 4000 gld. dvomljivih zaostankov izterjala. „Agramer Tagblatt“, kateremu smo povzeli to vest, prav umestno opaža: In pri tem naj še kdo toži o slabih časih in o nelojalnosti meščanov Zagrebških!

— (V Kranjsko hranilnico) uložilo je meseca decembra 1908 strank 368.717 gld., 1456 strankam se je 367.816 gld. 86 kr. izplačalo. V preteklem četrtletju uloženi je bilo 120 prošelj za vkupe 115.616 gld. posojila. 119 prošelj rešilo se je ugodno, jedna zavrnila.

— (Pri zadnjem občnem zboru delniškega društva „Prvi Narodni Dom“ v Rudolfovem) je bilo sicer zastopanih dovolj delničarjev, a ti so premalo delnic zastopali, torej se ni moglo sklepati o nameravani preuredbi pravil. Vsled tega se skliče prihodnji izredni občni zbor na 8. januarja t. l. zvečer ob 7. uri v prostorih „Narodnega doma“ s prejšnjim programom.

— („Prostovoljna požarna bramba v Vipavi“) priredi v nedeljo, 9. t. m., plesno veselico v prostorih narodne čitalnice Vipavske, društvenim namenom v prid brezplačno prepuščenih. Godbo oskrbuje kvintet Plomerjeve družbe iz Karlovih varov. Ustoppina jeden goldinar za gospode. Začetek ob 7. uri zvečer. K obilnej udeležitvi p. n. častito občinstvo vabi najljubdeje. odbor.

— (Vabilo.) P. n. gg. društveniki bralnega društva v Orehku se najljubdeje vabijo k občnemu zboru, ki bo dne 5. januarja ob 5. uri zvečer v društveni sobi z nastopnim vspešdom: 1. Nagovor predsednika. 2. Poročilo tajnikovo. 3. Poročilo blagajnikovo. 4. Volitev dveh pregledovalcev računov. 5. Volitev novega odbora.

— (Žrebanja.) Kreditnih srečk ser. 1403 št. 27 zadela je prvi dobitnik, s. 1403 št. 53 drugič, s. 1403 št. 63 tretjega. Po 5000 gld. zadeli sta s. 3029 št. 76, s. 4126 št. 73. — Dunajskih komunalnih srečk s. 1597 št. 14 zadela glavni dobitnik, s. 754 št. 17 drugega, s. 983 št. 39 tretjega.

— (Razpisano) je mesto zemljišnega knjigovodje pri c. kr. okrajni sodnji v Wolfsbergu. Prošnje do 18. t. m.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

London 4. januarja. Govori se, da bodeta, ker je Göschen ustopil v ministerstvo, Iddesleigh in Cross izstopila, Salisbury pa prevzel vnanje zadeve. — Pri banketu v Mansionhouse zahvalil se je Kalčev za simpatije Angleške in poudarjal, da bo Bolgarska vstrajala v boji za nezavisnost.

London 3. januarja. „Times“ dosledno trdijo, da je zveza mej Nemčijo in Rusijo gotova. Ta zveza pa da je nekaka negativna pogodba, z drugimi besedami: Nemčija in Rusija sta se zavezali, da ne bodeta druga proti drugi posredovali in sicer Nemčije ne, ko bi navstala avstrijsko-ruska vojna, Rusija pa ne, ko bi se vnel boj mej Nemčijo in Francosko.

Berolin 3. januarja. „Norddeutsche Allg.“ dobila iz Carigrada z visocega mesta vest, v katerej se izraža obžalovanje, da odkar je rusko-turško prijateljstvo na dnevnem redu, zlasti angleški in madjarski listi v svojem sovraštvu do Rusov tako agresivno in krivično o osobi sultanovi pisarijo. Turčija nima nikakega povoda, da bi tirala kratkovidno uporno politiko proti Rusiji, a iz tega še ne sledi, da hoče Turčija svoje najvažnejše interese žrtovati Rusiji.

Rim 3. januarja. Sultan podelil grofu Robilantu Osmanié red.

Rim 3. januarja. K požaru v palači Odescalchi prišla je požarna bramba jedno uro pozneje, nego je bila poklicana in pripeljala seboj samo dve ročni brizgalnici. Občinstvo vsprejelo jo je s silnim kričanjem. Kralj rekel županu; „Tako slabo poslovanje v mestu, kjer se morejo v enem trenutku uničiti neprecenljivi umotvori, je prava sramota!“ Več cevi je popokalo. Mestni zastop že sklenil, da se požarne brambe načelnik odpusti, požarna bramba pa reorganizuje. Knez Odescalchi izgubil vse svoje pohištvo in obiteljske dragocene v vrednosti 200.000 frankov, zbirko drage in zanimive posode, vso srebrnino. Vsa škoda iznaša nad milijon frankov.

Madras 3. januarja. V dvorani na ljudskem vrtu nastal je po nepaznosti nekega trgovca pretekli petek ogenj. Mej mnogobrojnim občinstvom nastala velika zmešnjava in gneča. 300 osob, mej njimi veliko Evropecev, je poginilo.

Sigurno zdravilen uspeh. Vsem, kateri trpé vsled zaprtja ali slabega prebavljenja, napenjanja, tiščenja v prsih, glavobolja in drugih slabostij, pomaga gotovo pristni „Moll-ov Seidlitz-prašek“ Skatljica 1 gld. Vsak dan ga razpošilja po poštne povzetki A. Moll, lekarnar in c. kr. dvorni založnik, na Dunaji, Tuchlauben 9. V lekarnah po deželi zahtevaj se izrečno Moll-ov reparaat z njegovo varstveno znamko in podpisom. 7 (20-9)

Zahvala.

Milostivi knez in škof prečestiti gospod dr. Jakob Missia je blagovolil povodom novega leta izročiti mi sto in petdeset goldinarjev za uboge.

Usojam si to velikodušno darilo javno oznanjati z izrazom najiskrenejših zahval.

Mestni magistrat Ljubljanski,

dne 2. januarja 1887.

Župan: Grasselli.

„LJUBLJANSKI ZVON.“

Gld. 4.60. (933-10)

Gld. 2.30. — Gld. 1.15.

Loterijske srečke 31. decembra.

V Trstu: 7, 21, 56, 31, 10.

Tujci:

3. januarja.

Pri **Blüh** z Dunaja. — Grof Mozzucheli iz Budimpešte. — Weldler z Dunaja. — Sauer iz Kočevja. — Prašnikar iz Kamnika.

Pri **Matt** z Jelincev z Dunaja. — Lange, Ruschwam iz Grada. — Löwensohn z Dunaja. — Levstik iz Ljubljane. — Grof Dumič iz Zagreba.

Umrli so v Ljubljani:

29. decembra: Marija Habjan, gostija, 73 let, Strelške ulice št. 6, za pljučico.

30. decembra: Ernest Frühwirth, učitelj, 40 let, Gosposke ulice št. 12, za jetiko. — Marjeta Kocijan, posestnica, 93 let, Kurja vas št. 18, za starostjo.

31. decembra: Alojzija Hrastar, delavčeva hči, 2 1/2 leta, Cesta na Loko št. 11, za davico. — Pavla Ivan, delavčeva hči, 5 ur, Krakovske ulice št. 9, za zastajanjem krvi. — Helena Zupančič, strojevodjeva hči, 3 1/2 leta, Sv. Petra cesta št. 42, za škrlatico.

1. januarja: Viktor Ravnikar, uradnikov sin, 4 leta, Križevniške ulice št. 2, za škrlatico.

2. januarja: Marija Leben, delavka, 31 let, Vegove ulice št. 9, za jetiko.

3. januarja: Gabrijela Pile, uradnikova hči, 22 let, Sv. Martina cesta št. 22, za jetiko. — Janez Kovač, cerkovnikov sin, 4 leta, Sv. Petra cesta št. 79, za škrlatico. — Marjeta Vodnik, kamnosekova žena, 57 let, Kravja dolina št. 6, za jetiko.

V deželnej bolnici:

31. decembra: Marija Marjetič, delavka, 31 let, za spridenjem krvi.

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mo-krina v mm.
3. jan.	7. zjutraj	737.37 mm.	-8.2° C	brezv.	megla	0.0 mm.
	2. pop.	737.25 mm.	-38 C	brezv.	jaa.	
	9. zvečer	737.4 mm.	-28 C	sl. vzh.	obl.	

Srednja temperatura — 4.9°, za 2.8° pod normalom.

Dunajska borza

dne 4. januarja t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	83 gld. —	kr.
Srebrna renta	8 „ 20 „	
Zlata renta	114 „ 20 „	
5% marcna renta	101 „ 40 „	
Akcije narodne banke	880 „ — „	
Kreditne akcije	293 „ 10 „	
London	126 „ 15 „	
Srebro.	— „ — „	
Napol.	9 „ 95 „	
C. kr. cekini	5 „ 93 „	
Nemške marke	61 „ 72 1/2 „	
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld. 131 „	
Državne srečke iz l. 1864	100 gld. 168 „	
Ogorska zlata renta 4%	104 „ 10 „	
Ogorska papirna renta 5%	93 „ 40 „	
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	105 „ 50 „	
Dunava reg. srečke 5%	100 gld. — „	
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	124 „ 50 „	
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	— „ — „	
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	99 „ 90 „	
Kreditne srečke	100 „ 178 „	
Rudolfove srečke	10 „ 19 „	
Akcije anglo-avstr. banke	120 „ 113 „	
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	214 „ 25 „	

Priznano nepokvarjene, izvrstne

VOŠČENE SVEČE

izdelujejo (925-3)

P. & R. Seemann v Ljubljani.

V „NARODNI TISKARNI“ v LJUBLJANI

je izšla knjiga:

Selski župnik.

Roman. Spisal L. Halley, poslovenil Vinko. — Ml. 8°, 203 strani. Cena 25 kr., po pošti 30 kr.

Minuendo licitacija.

Krajni šolski svet v Sv. Pavlu v Savinjski dolini naznanja, da se bo dne 13. prosinca 1887 vršila minuendo licitacija za preizdaje in dozidanje tukajšnjega šolskega poslopja in sicer na podlagi proračuna stavbenih stroškov v znesku 8881 gld. 55 kr.

Dražbeni pogoji, stavbeni načrt in prevdarek stroškov leže pri podpisanem načelniku na ogled.

Krajni šolski svet Sv. Pavel v Sav. dolini, dne 30. grudnia 1886.

(960-2) Anton Vasle, načelnik.

Nepresegljivo za zobe

je

I. Salicilna ustna voda,

aromatizirana, upliva okrepjujoča, ovira spridenje zob in odstranjuje smrdečo sapo. Veika steklenica 50 kr.

II. Salicilni zobni prah,

splošno priljubljen, upliva okrepjujoča in nareja zobe svetle in bele. 30 kr.

Zgoraj navedeni sredstvi, o katerih je že prišlo mnogo zahval, ima vedno sveže v zalogi ter jih razpošilja vsak dan po pošti (195-22)

„LEKARNA TRNKOCZY“

zraven rotovža v Ljubljani.

Vsakemu, ki kupi v lekarni Trnkoczy originalno salicilno ustno vodo in salicilni zobni prah, se pridene zastonj razprava o varovanji zob in ust.

Pokazalo se je, da je posebau dobro za okrevanje po hudih boleznih in pri pomani kanju krvi

B. Strassnicky-jevo

Zdravilno sladno pivo,

katero je analizoval gosp. profesor dr. Kratschmer in katero so poskusili in priporočajo gospodje: dvorni svetnik in profesor pl. Bamberger, dvorni svetnik in profesor Braun pl. Fernwald, dvorni svetnik in profesor dr. Th. Billroth, profesor E. Albert, vladni svetnik in profesor Schnitzler, profesor Hofmekl. Prospekti zastonj.

Glavna zaloga in kleti: (821-9)
Ober-Döbling, Nussdorferstrasse Nr. 29.

Zaloge v vseh boljših lekarnah.

Zaloge v Ljubljani: J. Svoboda, lekar, G. Piccoli, lekar, U. pl. Trnkoczy, lekar.

CACAO

in

ČOKOLADA

VICTOR SCHMIDT & SÖHNE

ki sta pri prvi Dunajski razstavi kuhinjske umetnosti bili odlikovani z najvišjo odliko, častnim diplomom, sta pristni samo, če imata našo uradno registrovano varstveno znamko in firmo. (856-27)

Dobiva se pri vseh boljših trgovcih in prodajalcih delates, v Ljubljani pri g. Petru Lassnik-u.

Razpošilja se v provincije proti poštne povzetju.

VICTOR SCHMIDT & SÖHNE,

c. kr. dež. opr. tovarnarji. Tovarna in centr. razpošiljalnica Dunaj, IV., Allegasse Nr. 48 (poleg juž. kolodvora).